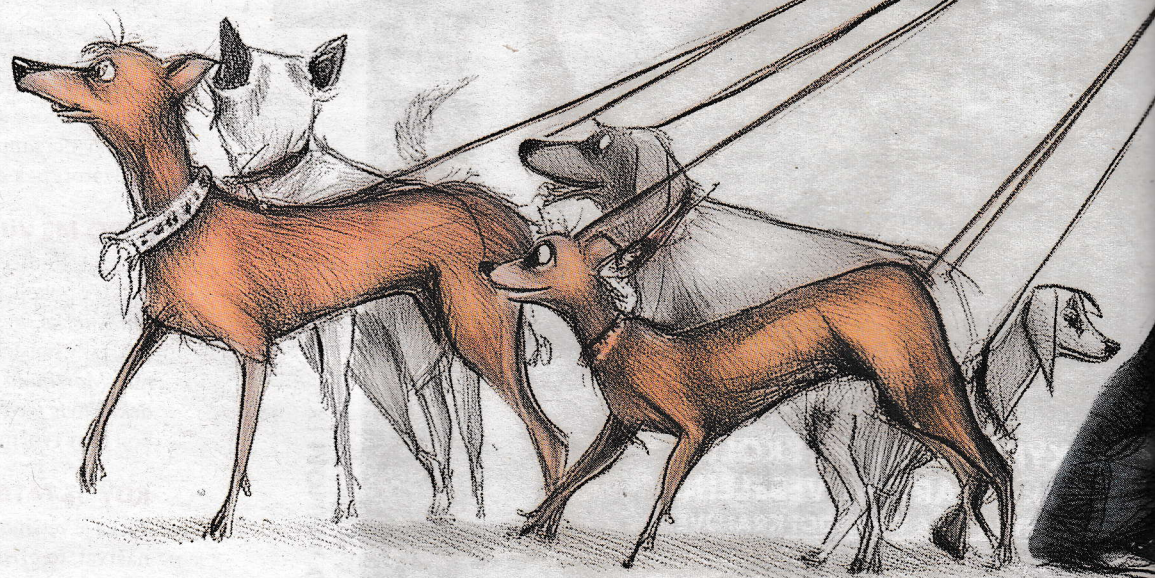

MAZLICHŮVY, VENCÍTELKY A SPOL.

Alík je na procházce se svou opatrovnící.
Jeho majitel od ní dostává videa
a fotografie, na kterých je vidět,
jak je pes spokojený a veselý.
Psů, kteří mají své pečovatelky, přibývá.

Ríká se jim petsitterky. Kdo má raději česká slova, může říkat hlídačky, opatrovnice, případně lze použít pěkný a stále častější a oblíbenější výraz venčitelky.

Existuje taky slovo mazlichůvy, ale s tím opatrně, protože Lucie Janešová, která ho vymyslela, má na něj zapsanou ochrannou známku.

Když před patnácti lety založila agenturu pro venčení a hlídání psů s názvem Nechci být sám, známi jí říkali, že slovo mazlichůva může vyvolávat nejrůznější představy. Občas skutečně telefonovali pánové, kteří projevovali zájem o něco jiného než o hlídání psa. Jenže doba se změnila, chůva pro psa je už běžná práce.

„Když jsem začínala, mnozí se ještě trochu báli pouštět někoho cizího domů. Nedovedli si představit, že by odjeli na dovolenou a nechali v bytě či domě někoho se svým psem,“ říká Lucie Janešová. „Ale jak se rozšiřovala nabídka úklidových služeb a hlídání dětí, stávalo se čím dál běžnější, že lidé začali hledat pečovatelky pro psy, kočky a jiné domácí mazlíčky. Od té doby vzniklo hodně agentur a nabídka těchto služeb je velká.“

Když si dneska zkusíte na internetu najít psi pečovatelku, žasnete. Jsou jich stovky, tisíce.

Většinou se této profesi věnují ženy, zejména mladé dívky. Jejich prezentace na stránkách agentur, které nabízejí hlídání, venčení a péči o psy, připomínají profily influencerek propagujících kosmetiku a módu nebo uchazeček o titul Miss. Půvabné mladé dámy se usmívají, culí, špulí rty. Samozřejmě, nikdo přece pro svého pejska nenajme jako pečovatelku nesympatickou zamračenou bábu.

„Hele, Alíku, pojd se podívat, jak se ti líbí tahle slečna?“

„Haf.“

„A co tahle? Má krásné vlasy a vypadá, že je hodná.“

„Haf.“

„Nebo zkusíme tuhle? Píše, že měla doma labradora, tak by to s velkým psem, jako jsi ty, mohla umět, co myslíš?“

Nabídka je ohromná a poptávka rovněž, protože každý majitel psa ví, že nejstrašnější situace nastane, když si musí položit otázku: Kam s ním?

KDYŽ JSEM VYZVEDLA JEDNOHO A PŘIŠLA S NÍM PRO DRUHÉHO, DRUHÝ SE ŠPRAJCNUL A ODMÍTAL SE NECHAT ODVÉST.

Ti šťastnější mají početné rodiny, příbuzné nebo kamarády. Většina majitelů však čas od času řeší problém, když chtějí nebo musejí někam odjet, a je jedno, zda jde o nečekanou služební cestu nebo o plánovanou dovolenou v zahraničí.

HLEDÁ SE HLÍDAČKA

Petr Šigut je spoluzakladatelem projektu Hlídačky, což je rozsáhlá databáze, ve které se dá psích pečovatelek najít nejvíc. Původně šlo o to, poskytnout přehled lidí, kteří nabízejí hlídání dětí. Postupně přibýly nabídky na domácí péči o seniory, na úklid domácností a taky na pomoc s venčením a hlídáním psů, případně koček.

„Dlouhodobě sledujeme, že zájem o pomoc s hlídáním psů pořád roste,“ vysvětluje Petr Šigut. „Když se blíží léto, začíná být větší zájem o hlídání psů než o klasické hlídání dětí.“

Důvod? „Tehle trend souvisí s tím, že přibývá těch, kteří žijí single,“ říká Petr Šigut. „Je i víc bezdětných párů. Některé si pořízují zvířecího mazlíka tak trochu místo nich. Jenže pak chtějí cestovat a zjistí, že s pejskem je to náročné. U cesty letadlem to platí dvojnásobně. A tak začínou hledat někoho, kdo se jim o psa postará, když budou pryč.“

Představa procházek se psem po pláži při západu slunce je sice pěkná, ale obtížně uskutečnitelná. Pokud pes váží víc než osm či deset kilo, většina leteckých společností nedovolí, aby ho měl majitel na palubě. Šoupnout psa do zavazadlového prostoru? To opravdu není začátek příjemné dovolené, z toho má stres nejen pes, ale i pán, který si vyčítá, že ho nechal samotného v kleci v hlučné temnotě.

A pozor, vzhledem k oblíbenosti psů se zmáčkutými čumáčky, tedy mopsů, francouzských buldočků, bostonských teriérů a jim podobných, se některé letecké společnosti rozhodly jejich přepravu vůbec nepovolovat.

Tato udýchaná, chrochtající a funící plemena totiž v letadlech trpěla a dokonce umírala. Existuje statistika, podle níž až polovina všech psů, kteří cestou letadlem či těsně po ní zemřeli, patřila mezi zmíněná plemena. Říká se jim brachycefalická a vyznačují se tím, že mají potíže s dýcháním. Takže je rozhodně lepší, když se rodina vypraví letadlem k moři bez mopse a k němu se domů na tu dobu nastěhuje nějaká milá slečna.

Jistě, nabízí se ještě možnost dát načas pejska do psího hotelu, kterých v posledních letech vznikly stovky. Jenže co když

se tam Alík bude cítit osaměle, odstrčeně a ostatní psi mu polezou na nervy? Co když ho někdy pokouše? Možnost zaplatit osobní petsitterku se jeví jako elegantnější řešení.

Být pečovatelkou o psy se stalo poměrně vysoce sofistikovanou záležitostí.

Používají se výrazy jako akademie, certifikáty, ověřovací centra, odznaky či recenze. Je to podobné prostředí jako svět finančních či výživových poradců. Konkurence je velká, a tak je třeba postupovat po žebříčku do výšin a sbírat cestou potvrzení, že jste důvěryhodní, oblíbení, prověřeni, zkrátka nejlepší.

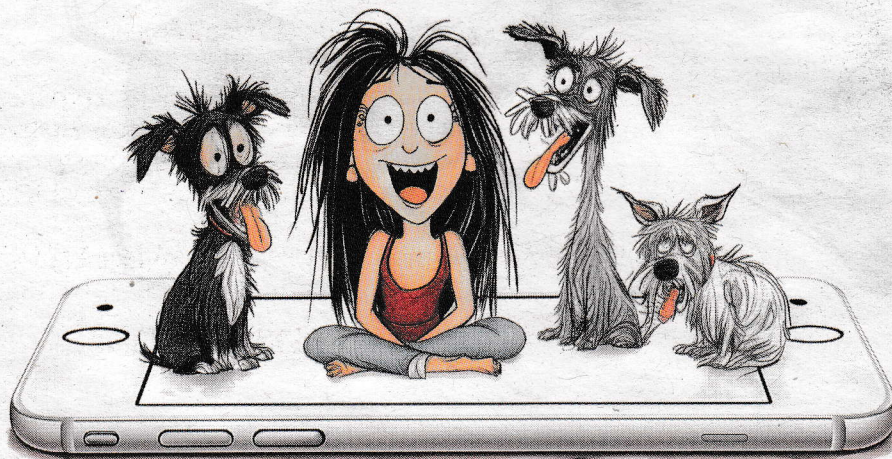
Je možné nabízet služby po své vlastní ose na sociálních sítích, v různých facebookových skupinách nebo se zaregistrovat v některé z agentur, které hlídáče a hlídačky sdružují, prezentují a zaručují, že jde o osobu důvěryhodnou.

FOTKY A VIDEA

„Hlídání funguje tak, že si majitel pozve hlídačku domů a ona tam tráví s pejskem čas, když je dotyčný pryč, nebo si vezme pejska naopak k sobě, do svého bytu či domu,“ objasňuje Petr Šigut.

Obojí má výhody a nevýhody, každému vyhovuje něco jiného. „Někdy jde o studentky, které u sebe nemají pro pejska vhodné prostory, a pro psa je výhodnější, když zůstane v prostředí, na které je zvyklý. Takže hlídačka se načas nastěhuje k němu,“ říká Petr Šigut. „Klienti samozřejmě chtějí vědět, koho si pouštějí do bytu či domu, takže provozujeme ověřovací centra v Praze, Brně a v Bratislavě, v nichž hlídačky získají potvrzení o spolehlivosti.“

Hlídačky, které chtějí mít certifikát, se nechávají prověřit podle identity občana, podle občanského průkazu, zjišťuje se, zda mají čistý trestní rejstřík. No a samozřejmě sbírají recenze a doporučení od těch, jimž už služby poskytly.

Když někdo chce někomu svěřit pejska, jde o stejný proces, jako když hledá chůvu pro dítě. S petsitterkami se dělají online videohovory, při nichž majitel psa může zjistit, zda dotyčná působí důvěryhodně, zda je sympatická, jaké má zkušenosti. Hlídačka může přímo během videohovoru ukázat doklady.

„Zájemci si velmi často vybírají hlídačky psů, které jsou schopné během hlídání posílat fotky a videa, aby bylo vidět, jak se pes chová,“ vysvětluje Petr Šigut. „Tuhle službu nabízí 96 procent hlídaček, které jsou

u nás registrovány. Majitelé už to považují za běžné. Chtějí mít přehled o tom, kam se s pejskem chodí, a kontrolovat, jak se pes chová, v jaké je náladě, zda je všechno v pořádku.“

Není výjimkou, že si majitel vymění sledování přes GPS, aby měl neustále přehled, kde se jeho pes nachází.

LEZE DO POSTELE

Jeví se to jako fajn brigáda. Zejména když si někdo představuje, že bude pouze venčitelkou. Nasmlouváte si, že v určitou dobu vezmete psa ven, dáte

pěknou procházku... Realita ovšem může být divočejší.

„Největší úlet byl, když jsem si domluvila venčení pro tři rodiny z Vínohrad,“ vypráví studentka Klára z Prahy. „Protože byli všichni majitelé velmi vytížení, potřebovali brát psy ven hned ráno. Sami odváželi děti do škol a potom mířili do práce. Myslela jsem si, že zvládnou procházku se třemi psy najednou. Vidala jsem v Riegrových sadech lidi, kteří měli na vodítku víc pejsků, s jedním takovým klukem jsem se dala do řeči, vyprávěl mi, že si takhle jako

student přivydělává. Venčil na jednu čtyři psy.“

Klára si nepřeje uvést celé jméno, protože jako petsitterka stále působí a nerada by ztratila důvěru klientů. Což by následující historka mohla způsobit.

„Každá z těch rodin souhlasila, že budu jejich psa venčit souběžně s dalšími, pokud se snesou. Šlo o malá plemena, pejsci nebyli agresivní. Podmínka byla, že ani jednoho nebudu pouštět z vodítka, protože nebyla jistota, že se na moje volání vrátí, když mě dostatečně neznají. Dostala jsem klíče od bytů, mohla jsem psy sama vyvádět a vracet.“

Až dosud je to v pohodě. Jenže... „Když jsem vyvedla jednoho psa a přišla s ním pro druhého, druhý se šprajcnul v předsíni a odmítal se nechat odvést. Mezitím se mi vyškubl první, vběhl do bytu a vymočil se. Než jsem to umyla, začali na sebe vrčet. Moje chyba, přivést psovi do bytu jiného psa je hloupost. Vytáhla jsem nakonec po půl hodině úsilí oba ven a šli jsme o pár ulic dál pro třetího. Ten se celou procházku tak třásl a lehal si na chodník, že jsme kvůli němu nebyli schopni pohybu. Pořídila

INZERCE

S Rentou z nemovitosti jsem se odrazila ode dna.

Přemýšlíte, jak si udržet životní úroveň? Jste-li ve věku 60 plus a bydlíte ve svém, tak pro Vás řešení existuje! Stejně jako pro mě. Banka mi nepůjčila, děti peníze nemají, úspory jsem vyčerpala a dům prodávat nechci. A přesto mám zase klidné spaní. Pomohla mi zpětná hypotéka!

Jediný úvěr, který se nemusí průběžně splácet.

Renta z nemovitosti
od FINEMO.CZ

NECHTE SI SPOČÍTAT VÝŠI VAŠÍ RENTY:

www.rentaznemovitosti.cz | ☎ 233 321 850

jsem si vodítko, na které se dají připnout tři psi najednou, aby mohli jít vedle sebe. To absolutně nešlo. Jeden se trásl a ležel, druhý seděl a štěkal, třetí chtěl běžet. Táhla jsem to tak týden, než jsem sebekriticky vyhodnotila, že jsem přecenila síly. Od té doby venčím zásadně psy po jednom, nikdy víc najednou.“

Poučení? „Hlavně bych chtěla vzkázat všem začínajícím venčitelům – pokud si berete víc psů najednou, hlavně si nepředstavujte, že všichni udělají najednou svou potřebu. Opravdu nepočítejte s tím, že hodí bobek všichni na stejné procházce,“ vypráví Klára.

Další opatrovatelka se dohodla s majitelem psa, že mu ho pohlíká po dobu jeho týdenní služební cesty do zahraničí.

„Pán žil sám s výmarským ohařem. Vybral si mě, protože jsem v profilu měla, že ráda běhám a jsem schopná postarat se i o psy, kteří potřebují pohyb, běh, dlouhé vycházky,“ vzpomíná Petra Dvořáková.

Psa si vzala domů, do rodinného domu se zahradou. „Připravila jsem mu pelech v před-síni. Měl v něm svoje deky, svoji hračku. První noc dělal neuvěřitelný randál a nedal se zklidnit. Potom mi došlo, že se chce dostat ke mně do postele, protože byl zvyklý spát s pánem v ložnici. Jenže to mi pán neřekl. Není nic příjemného mít v posteli výmarského ohaře, ale kdybych ho tam nepustila, byl by celou noc. Takže se ke mně týden každou noc tulilo víc než třicetkilové lovecké psisko,

kterému táhlo z tlamy, protože mělo špatné zuby.“

Petra Dvořáková, která se hlídání psů věnovala čtyři roky na vysoké škole, k tomu dodává: „Ovšem když jsem pánovi poslala fotku, ve které jsme byli s jeho psem v posteli, byl tak nadšený, že mi přidal za hlídání tisícovku navíc.“

HLADÍME NA BŘÍŠKU

Společnost Hlídačky provozuje výukové centrum – akademii hlídaček domácích mazlíčků, v níž zájemci o tuto práci dostávají rady, jak se na práci připravit, nenechat se zaskočit a zařadit se mezi nejžádanější poskytovatele těchto služeb.

Co je tedy důležité? Napsat do profilu jasné následující:

Zda si můžou vzít psa k sobě domů, nebo zda chtějí docházet do jeho domova, případně zda zvládnou kombinovat obě varianty. A taky jestli mají možnost hlídat jen několik hodin, nebo i přes noc či týden a déle.

S jakými plemeny mají zkušenost. Zvládnou i velká? Můžou je vzít na procházku? Nebo si pod pojmem hlídání představují, že posedí s bišonkem na gauči a budou společně koukat na televizi?

Jsou schopné u sebe doma vytvořit pro psa odpočinkovou zónu, tedy místo, kde bude mít

svůj pelech a klid? Mají doma zahradu, výběh pro psa? Dovedou pečovat o jeho srst, pokud bude třeba? Rozčesat ho? Umějí ho vykoupat, pokud se na procházce vyválí v bahně?

Školení hlídaček obsahuje rovněž otázky, které by samy měly majitelům psů položit, než s nimi uzavřou dohodu:

Na kterou veterinu mám jet, kdyby se něco stalo?

Jak je pes zvyklý jíst? Dostává misku pravidelně ve stejnou dobu? Nebo je zvyklý na all inclusive, tedy má stále nachystáno a bere si podle chuti?

Má nějaké zvukové projevy? Když začne v noci výt, mám se vyděsit, že umírá steskem, nebo prostě v noci rád vyje?

Kde má rád pohlázení? A kde drbání? Na bříšku? Pod krkem? U ocásku? (Mimochodem po této otázce všichni majitelé psů zjihnou a hlídačka v hodnocení sto procentně dostane body navíc.)

Co když na procházce potkáme jiného psa? Je kontakt možný? Nebo bude boj?

Pokud se hlídačka chystá pobývat v domácnosti psa, namísto jsou otázky, zda se třeba v okolí nevyskytuje soused či jiný pes, se kterým se výrazně nesnáší. Co pes doma smí a co ne? Na co je zvyklý? Chodí si sám po zahradě? Sedává sám na balkoně? Může na gauč? Do postele? Nebo

je vyloučeno, aby do ložnice třeba jen nakoukl?

Bude si pan majitel přát přesnou evidenci výsledků venčení, tedy zapsat každou hodinu, a zaznamenat procházku při nichž se jejich smysl naplnit nepodařilo? Je třeba vzhled a konzistenci bobku vyfotovat a zaslat ihned, nebo stačí evidenci předat až po návratu pána z dovolené?

Jak často zasílat snímky, které dokumentují, co právě děláme? Jednou denně? Tříkrát denně? I v noci poslat důkaz, že pejsánek spinká?

Ano, s tímto vším by mělo počítat každý, kdo si myslí, že přivydělávat si hlídáním psů je brnkačka.

ZAPLAVEME SI?

Zkušené hlídačky považují za důležité, jakou kdo zvolí profilovou fotku. Majitelé agentur se shodují, že právě na jejím základě se zájemci často rozhodují, zda profil rozkliknou. Až sedm desát procent klientů uvádí, že si osobu, které psa svěří, zvolí podle toho, jak jim byla na fotce sympatická. Víc než krásky špulící ústa a svíjející se ve svůdných pozicích se žádají jiné typy – sympatická holka ve sportovním oblečení, která se tulí k pejskovi, případně k víc psům.

„I u nás většinou dělají mazlíčkovy vysokoškolské studentky, ale máme i starší paní, penzistky. Vždycky jde o to, aby si pes a člověk takzvaně sedli. Takže šedesátileté dámě nedám na hlídání divoké štěně, ale staršího, klidného pejska. Mám v agentuře dokonce i muže – Jindřicha, Romana...“ vypráví Lucie Janešová, zakladatelka společnosti Nechci být sám, jejíž mazlíčkovy hlídají nejen psy, ale docházejí i do domácností s kočkami, králíčky a jinými domácími mazlíčky.

„Některí klienti nemají nikoho, kdo by jim zvířata v době delší nepřítomnosti pohlídal,

jiní třeba mají rodinu, ale nechtějí ji otravovat, a tak volí profesionální hlídání," upřesňuje.

Její agentura nabízí služby takzvaně na míru, to znamená, že pokud si pes rád zaplave v rybníku a má ho v blízkosti bydliště, svěří ho pečovateli či pečovateli, kteří jsou schopni mu to dopřát. „Pokud je pes zvyklý spát na gauči nebo v posteli,

bude moci i u mazlichůvy. Pokud naopak dodržujete, že na gauč a do postele nesmí, dodržíme to i my, abychom vám ho nezkazili,“ dodává Lucie Janešová.

Ceny za hlídání a venčení jsou různé.

Některá studentka se spokojí se čtyřmi stovkami ze celodenní hlídání s procházkami, jiná pet-sitterka si za stejnou dobu řekne

o patnáct stovek. Ceny se liší podle toho, zda hlídačka pracuje takzvaně na vlastní pěst, nebo je součástí agentury, která za ni ručí a platí i pojištění. Odvíjí se podle toho, co dotyčná pejskovi poskytuje, dražší samozřejmě je, pokud si ho bere k sobě domů, a záleží taky na dohodě, jestli v té době pes může být pár hodin sám, nebo si jeho majitel

přeje, aby s ním chůva byla nepřetržitě ve dne v noci. Příplatky jsou za hlídání o víkendech, o svátcích, nebo pokud jde o psy obtížněji zvladatelné, potřebující zkušeného pečovatele. Protože je opravdu rozdíl, jestli člověk dostane na hlídání mladého, akčního, nepříliš dobře vychovaného ovčáckého psa, který je zvyklý pustit se za vším, co se pohne, nebo patnáctiletého pudla, který je nejšťastnější, když se může pět hodin v kuse rozvalovat na měkkém polštářku.

A taky se často před uzavřením smlouvy uskutečňují testovací seznamovací schůzky, jejichž cílem je zjistit, zda si hlídačka a hlídáný porozumí, zda si budou sympatičití. Když to klapne, je to pro majitele psů a celou rodinu zpravidla velká úleva. Jen pozor, aby se pes do mazlichůvy nakonec nezamiloval a nechtěl u ní zůstat. Jsou to většinou opravdu půvabné a sympatické slečny. ■

scarlett.wilkova@mfdnes.cz

INZERCE

Rááááadio

žijeme muzikou

IMPULS
Rááááadio